

Jednotný digitální trh: Motor evropského hospodářského růstu

*Podkladový materiál ke kulatému stolu Národního konventu o EU na téma
Jednotný digitální trh vypracovaný Centrem ekonomických a tržních analýz*

Debatní okruhy

Digitální agenda se s Junckerovou Komisí dostává mezi prioritní politiky Evropské unie. Integruje celou řadu dosud oddělených politik v oblasti informačních a komunikačních technologií (ICT), vnitřního trhu, výzkumu a vývoje, vzdělávání, průmyslu, ochrany dat, ochrany spotřebitele, autorského práva či kybernetické bezpečnosti. Evropská komise i členské státy ji vnímají jako cestu ke konkurenceschopnosti Evropské unie, vyšší zaměstnanosti při současném zachování přiměřené ochrany dat a soukromí uživatelů.

Předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker ve svém úvodním projevu nazvaném Politické směry pro příští Evropskou komisi zařadil na druhé místo (hned za zaměstnanost) tvorbu jednotného digitálního trhu (*Digital Single Market - DSM*), jehož rozvoj může podle předsedy Komise Unii přinést: „*hospodářský růst v hodnotě až 250 miliard eur*“ a „*díky němu může vzniknout tisíce nových pracovních míst a nová dynamická znalostní společnost*“, přičemž „*zintenzivnění využívání digitálních technologií a služeb online by se mělo stát jednou z horizontálních oblastí politiky, která se zaměřuje na všechna odvětví ekonomiky a veřejného sektoru*“.

Pro Českou republiku, zemi s jedním z nejvyšších podílů průmyslu na HDP (33 %) v EU, je výzva digitální ekonomiky velmi důležitá. Tradičně vysoká úroveň technické vzdělanosti a otevřenost české ekonomiky jsou dobré výchozí podmínky pro implementaci digitální agendy v ČR a pro podporu budování DSM jakožto priority české evropské politiky.

Kulatý stůl by měl diskutovat tyto tři tematické okruhy na základě následujících otázek:

I. Jaké priority by měla ČR prosazovat na evropské úrovni při snaze o odbourávání překážek digitálního trhu?

II. Jaký má jednotný digitální trh potenciál pro regionální (V4) spolupráci?

III. Jaké překážky je třeba odstranit pro zlepšení fungování přeshraničního online obchodování (*e-commerce*)?

Diskusní otázka I

1. Od digitální agendy k jednotnému digitálnímu trhu

Když v roce 2010 Evropská komise připravovala novou desetiletou strategii evropského růstu pro následující období nazvanou Evropa 2020, rozhodla se, že na cestě za inteligentním a udržitelným růstem, který podporuje sociální začlenění, je klíčový rozvoj digitální agendy, jež se stala jednou z vlajkových lodí celé prorůstové strategie.

Pokrok a naplnění ambiciózních cílů se Komise v roce 2010 rozhodla měřit na třinácti specifických cílech:

1. Pokrytí celé EU širokopásmovým připojením do roku 2015
2. Pokrytí celé EU širokopásmovým připojením rychlejším než 30 Mbps do roku 2020
3. Pokrytí 50 % EU širokopásmovým připojením rychlejším než 100 Mbps do roku 2020
4. 50 % populace nakupující online do roku 2015
5. 20 % populace nakupující online přeshraničně do roku 2015
6. 33 % malých a středních podniků nakupujících/prodávajících online do roku 2015
7. Přiblížit rozdíl mezi domácími tarify a roamingem nule do roku 2015
8. Zvýšit pravidelné používání internetu z 60 na 75 % do roku 2015, a ze 41 na 60 % u znevýhodněných osob
9. Snížit proporcii populace, která nikdy nepoužila internet na polovinu, tzn. na 15 ze současných 30 % do roku 2015
10. 50 % občanů používajících *eGovernment* do roku 2015, s polovinou vyplněných formulářů
11. Všechny klíčové přeshraniční veřejné služby by měly být do roku 2015 dostupné online
12. Do roku 2020 zdvojnásobit investice do výzkumu a rozvoje ICT na 11 bilionů EUR
13. Do roku 2020 snížit energetickou náročnost svícení o 20 %

V posledním vyhodnocení plnění cílů digitální agendy (*Progress Report 2014*) Komise konstatuje, že v řadě oblastí došlo k pozitivním výsledkům, především pokud jde o nárůst uživatelů internetu z 60 % na 72 % populace, online nakupování (nárůst o 10 % na 47 % populace) a dostupnosti širokopásmového internetového připojení (zdvojnásobení na 62 % populace EU). Komise konstatuje stagnaci v oblasti *eGovernmentu* v řadě zemí, nízké využívání internetu jakožto prodejního kanálu malými a středními podniky (14 %), nedostatečnou podporu výzkumu a vývoje v ICT a nízký růst přeshraničního online nakupování.

Hlavním úkolem Digitální agendy EU, nebo přesněji řečeno, Digitálního programu pro Evropu, je zajistit občanům a firmám sídlícím v Evropské unii maximální možné využití benefitů, jež nabízejí digitální technologie. To v praxi znamená zajistit “*udržitelný hospodářský a sociální přínos založený na rychlém internetu a interoperabilních aplikacích*” (Digitální program 2010). Tento plán má být proveden prostřednictvím naplnění 101 konkrétních opatření, která jsou seskupena okolo sedmi hlavních priorit. Těmi jsou

pulsující jednotný digitální trh, interoperabilita a normy, důvěra a bezpečnost, přístup k rychlému a superrychlému internetu, posílení digitální gramotnosti, dovedností a sociálního začlenění, provádění ambiciózní strategické politiky výzkumu a inovací pro dosažení průmyslové konkurenceschopnosti na základě financování klíčových technologií a přínosy pro společnost EU plynoucí z ICT. Tyto klíčové oblasti evropské digitální agendy jsou podporovány zejména z programu Horizont 2020 a Evropských strukturálních a investičních fondů.

V rámci naplňování této priority se Komise soustředí na provádění několika klíčových dílčích kroků. Těmi jsou zejména dokončení jednání o společných pravidlech EU na ochranu dat (*General Data Protection Regulation – GDPR*), reforma předpisů upravujících telekomunikace a předpisů pojednávajících o autorských právech tak, aby reflektovaly nové technologie. Předseda Komise dále slíbil zjednodušit pravidla pro ochranu spotřebitelů při nákupu online, usnadnění zakládání vlastních podniků pro inovátory a podporu osvojování digitálních dovedností a rozvoj vzdělávání online.

Základem veškeré legislativy přijaté s cílem uskutečnění výše zmíněných bodů je hlavně princip nazvaný „*digital by default*“, tedy jakési implicitní digitální nastavení, kdy se již při přípravě nového opatření počítá s dopady na digitální ekonomiku. To znamená, že jakákoli nově poskytovaná veřejná služba se již ve své prvotní a základní verzi bude provozovat online tak, aby občané mohli naplno využít benefity nové doby bez nutnosti zdlouhavého obíhání úřadů. Tento přístup, který se poprvé objevil již v roce 2010 ve Velké Británii, zajišťuje větší otevřenost, dostupnost a transparentnost veřejných institucí a zároveň snižuje náklady veřejné správy pro stát i občany (*Government Digital Strategy 2013*). Přestože se s principem „*digital by default*“ již počítá jako s jedním z základních kamenů digitálního trhu, jsou s ním spojená i určitá rizika a obavy, a to zejména z toho, že občané nebudou schopni či ochotni veřejně poskytované digitální služby využívat. Obava z neochoty vyplývá z průzkumu veřejného mínění provedeného v rámci studie evropského Generálního ředitelství pro komunikační sítě, obsah a technologie, z níž vyplynulo, že 46 % občanů využívá k interakci veřejnou správou nástroje dostupné online, ale 29 % z nich zvažuje přerušení takové praktiky zejména s ohledem na nepříjemnou uživatelskou zkušenost, která je horší než u komerčních služeb poskytovaných online (*DG Connect 2013*). V případě osob neschopných těchto služeb využívat ve Velké Británii se jako jedno z možných řešení se jeví poskytování služby „*digitální asistence*“, ale je možné diskutovat i o dalších návrzích.

O rozsahu a závažnosti tématu svědčí i personální složení, které je za naplňování výše zmíněných kroků v Komisi odpovědné. Portfolio digitální ekonomiky a společnosti má na starosti silný německý komisař Günther Oettinger, který bude úzce spolupracovat především s viceprezidentem pro jednotný digitální trh, bývalým estonským premiérem Andrussem Ansipem. Estonská státní správa je přitom známá jednou z nejpokročilejších digitalizací na světě a tím, že kybernetická bezpečnost je pro ni prioritní oblastí politiky. Jeho hlavním úkolem na postu viceprezidenta je koordinace veškeré digitální agendy Komise. Pro Českou republiku je pak obzvláště důležité, že do digitální agendy promluví i česká komisařka Věra Jourová, jež má mimo jiné ve svém portfoliu ochranu spotřebitele, zejména

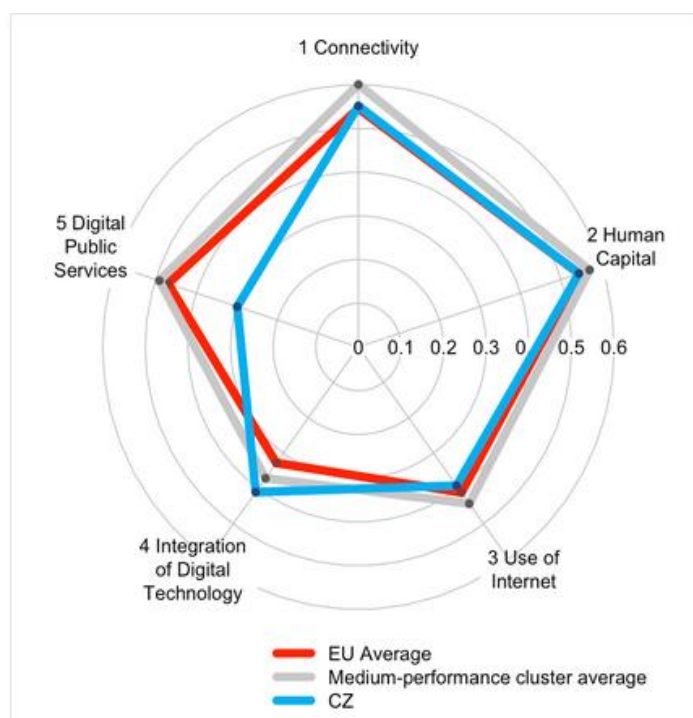
jeho osobních údajů. Dalším relevantním aspektem digitální agendy je hospodářská soutěž, kterou má na starosti Dánka Margrethe Vestagerová.

Další dlouhodobé plány a konkrétní opatření Komise představí ve Strategii pro jednotný digitální trh, kterou naváže na původní iniciativu, Digitální agendu pro Evropu. Strategie bude zveřejněna na počátku května 2015. Debata o dalších krocích Komise v této oblasti se povede také na chystané konferenci Digital Assembly 2015 v Rize.

2. Digitální agenda EU a Česká republika

Pro měření pokroku jednotlivých zemí v naplňování digitální agendy navíc Generální ředitelství pro komunikační sítě, obsah a technologie zavedlo speciální index DESI (*Digital Economy and Society Index*), který je souborem ukazatelů sdružených do 5 oblastí: konektivita, lidský kapitál, využívání internetu, integrace digitálních technologií a digitální veřejné služby. Jednotlivé oblasti se hodnotí bodovým ziskem v rozmezí 0 - 1, přičemž 1 je nejvyšší možný bodový zisk.

Podle nejnovějších informací z Evropské komise obsadila Česká republika v indexu DESI 2015 s podprůměrným skóre sedmnácté místo z 28 členských zemí. Takový výsledek znamená, že v porovnání s ostatními státy, Česká republika v naplňování digitální agendy spíše pokulhává.

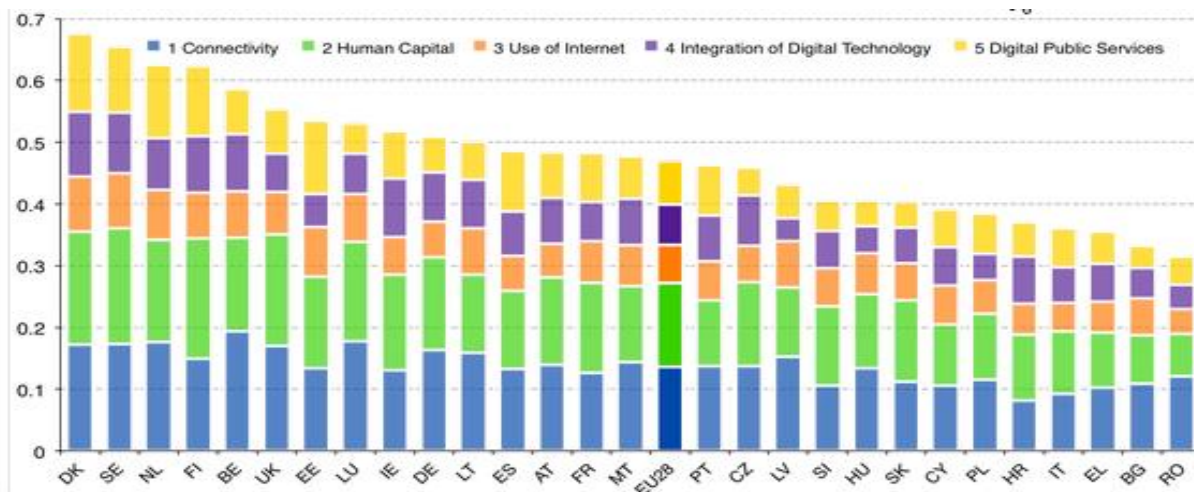

V oblasti konektivita obdržela Česká republika skóre 0,55 a zařadila se tak na 14. místo, mezi evropský průměr. Takové skóre představuje oproti 0,48 z loňska zlepšení, které je způsobeno převážně zvýšením zájmu o vysokorychlostní připojení, pevné i mobilní. V oblasti lidského kapitálu získala Česká republika skóre 0,54, čímž si polepšila a v rámci EU se posunula ze 14. na 13. místo. Tento posun je dán zejména růstem počtu pravidelných uživatelů internetu a vysokým počtem odborníků na ICT. Aktivita uživatelů internetu byla ohodnocena známkou 0,39 (0,37 v roce 2014), tzn. 20. místo v EU.

Obrázek 1 - Zdroj: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/scoreboard/czech-republic>

Míra používání internetu mezi Čechy ale dále roste a blíží se průměru EU. Integrace digitálních technologií ze strany podniků je podle DESI 2015 oblast, ve které si Česká republika vede nejlépe. Její skóre je 0,41, a je tak v EU na 7. místě. České firmy dobře

využívají elektronické sdílení informací, i elektronické obchodování a systémy fakturace. Nejhorší oblastí, která snižuje celkové umístění České republiky se tak staly Digitální veřejné služby, v níž byla Česká republika ohodnocena známkou 0,3. To je ze všech oblastí hodnocených indexem DESI 2015 její nejhorší skóre. Skončila až na 25. místě ze všech členských zemí. Za špatným hodnocením stojí závažné nedostatky, zejména na straně poskytovatelů veřejných digitálních služeb.

Obrázek 2 - Zdroj: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/digital-agenda-scoreboard>

3. Digitální Česko

Jedním z hlavních dokumentů pro Českou republiku, který se snaží aplikovat strategii rozvoje a směřování ICT sektoru, je Digitální Česko v. 2.0 – Cesta k digitální ekonomice (2013). Původní dokument, na nějž současná koncepce navazuje, tedy Digitální Česko 1.0 (2011), si kladl za cíl především popsat tehdejší stav elektronických komunikací na našem území a identifikovat oblasti s největším potenciálem růstu. Vláda také přijala usnesení, kterým „uložila ministru průmyslu a obchodu předložit zprávu o naplňování cílů stanovených státní politikou“ (Digitální Česko). Dynamický vývoj v ICT sektoru nicméně ukázal, že bude nutné původní koncepci aktualizovat, a tak byla místo zprávy o naplňování cílů stanovených státní politikou vytvořena koncepce nová.

Současná strategie na rozdíl od té původní obsahuje navíc i návrhy opatření k řešení decentralizace koordinace implementace státní politiky a opatření vedoucí k podpoře konkurenceschopnosti České republiky. V tomto se Digitální Česko 2.0 snaží být v souladu se Strategii mezinárodní konkurenceschopnosti. Inspirací pro současnou strategii byla hlavně evropská Digitální agenda z roku 2010 (součást strategie Evropa 2020).

Stanovené cíle koncepce mají být naplňovány prostřednictvím 17 opatření, do kterých spadá například zpracování návrhu na zřízení registru pasivní infrastruktury, zpracování analýzy možností snížení poplatků za využívání kmitočtů nebo výběr orgánů pro dohled nad naplňováním státní politiky. Přehled o stavu plnění opatření Digitálního Česka 2.0 a

Digitální agendy pro Evropu obecně a o stavu implementace obou strategických dokumentů podala Zpráva o plnění opatření aktualizované Státní politiky v elektronických komunikacích „Digitální Česko v. 2.0 – Cesta k digitální ekonomice“, kterou vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu v červnu 2014. Zde bylo konstatováno, že velká část stanovených cílů byla úspěšně splněna anebo je již ve fázi plnění. Bohužel u některých opatření se doposud nepodařilo uspokojivým způsobem zajistit jejich plnění.

Dle Zprávy o plnění digitálního Česka a Digitální agendy pro Evropu, kterou publikovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu 19. června 2014 bylo 14 ze zmíněných 17 opatření splněno, či bylo plněno průběžně. Konkrétně se neplnění týkalo opatření č. 2, 3 a 13. Opatření č. 2 se týkalo vypracování materiálu se zaměřením na 8 vybraných oblastí Radou vlády pro konkurenceschopnost a informační společnost (RVKIS) s cílem dále maximalizovat mezinárodní konkurenceschopnost ČR. Opatření nebylo realizováno z důvodu komplikované personální situace ve vedoucích orgánech RVKIS, a z ní plynoucí faktické přerušení práce tohoto orgánu. Obsahem Opatření č. 3 bylo zpracování návrhu dalších opatření pro podporu výstavby NGA sítí. Tento návrh měla zpracovat RVKIS. Toto opatření nebylo splněno ze stejného důvodu jako u předchozího opatření. Opatření č. 13 týkající se legislativy ČR tak, aby návrhy právních předpisů byly posuzovány i s ohledem na dopad na digitální ekonomiku, také nebylo realizováno. V tomto případě se ale předpokládá, že rozhodující roli bude mít předkladatel daného právního předpisu.

Další - aktuální - Zpráva o plnění Digitálního Česka 2.0 by měla být předložena do 30. června 2015.

Hlavní cíle vlády do roku 2020 stanovené dokumentem Digitální Česko 2.0 jsou:

- a. posílení digitální ekonomiky odlišným regulačním přístupem s důrazem na samoregulační mechanismy vzhledem ke specifitě internetového prostředí, které fakticky nezná hranice a na něž nelze pohlížet stejnou optikou jako na tradiční ekonomiku,
- b. podpora rozvoje vysokorychlostních přístupových sítí k internetu umožňující přenosové rychlosti v souladu s cíli Digitální agendy 30 Mbit/s do roku 2020 pro všechny obyvatele a 100 Mbit/s minimálně pro polovinu domácností,
- c. efektivní využití rádiového spektra ve prospěch koncových uživatelů, k čemuž má vést Strategie správy rádiového spektra,
- d. zvyšování dostupnosti ICT pro všechny bez ohledu na lokalitu, sociální postavení nebo zdravotní postižení a podpora celoživotního vzdělávání za účelem posílení digitální gramotnosti,
- e. svoboda přístupu k internetu,
- f. přístup občanů prostřednictvím internetu k informacím generovaným veřejným sektorem,
- g. podpora legální nabídky audiovizuálních služeb a zajištění rovnováhy mezi svobodou podnikání a svobodou šíření a přijímání informací a ochranou osobních údajů,
- h. garance pro obyvatele volně přijímat programy médií veřejné služby prostřednictvím zemského vysílání.

V rámci snahy o nové nastartování hospodářského růstu v EU vyzvala Evropská komise na konci loňského roku členské státy, aby jí zaslaly návrhy projektů, které si podle jejich mínění zaslouží plánovanou finanční podporu z Evropského fondu pro strategické investice (EFSD), tedy tzv. Junckerova balíčku. Česká republika se ze svých 46 projektů soustředila především na energetiku (26) a silniční dopravu (9). Projekty z oblasti znalostní a digitální ekonomiky Česko nakonec odeslalo pouze čtyři. Dva z nich pochází z dílny správce české národní domény, sdružení CZ.NIC, jež se soustředilo především na informační, resp. kybernetickou bezpečnost. První je bezpečnostní projekt Turris, který se zaměřuje především na ochranu domácí sítě prostřednictvím speciálního routeru. Druhým je Fénix, jehož smyslem je umožnit uživatelům dostupnost internetu i v případě DoS útoku (Junckerova sázka 2015).

Diskusní otázka II

Regionální spolupráce v oblasti digitální agendy

Země Visegrádské skupiny sdílejí a společně prosazují řadu priorit evropské politiky, včetně důrazu na dokončení jednotného trhu a odbourávání bariér na něm. Oblast digitální agendy se v posledních letech dostává do centra spolupráce. Přelom při nalézání společných priorit V4 v oblasti digitální agendy znamenalo především slovenské předsednictví Visegrádské skupině (2014-2015), mezi jehož priority patří digitální ekonomika „*jakožto komparativní výhoda regionu V4 a impuls k vytváření nových pracovních míst, rozvoj nových firem a obnova ekonomického růstu*“. Program rovněž zdůrazňuje potřebu rozvoje e-dovedností a podporu startupů (*Program of the Slovak Presidency 2014*).

Vedle navazujícího českého předsednictví skupiny V4, které začíná 1. 7. 2015, bude příležitostí ke společnému postupu v rámci regionální spolupráce chystaná strategie pro Jednotný digitální trh, jež bude předložena v květnu komisařem Ansipem. Již v březnu se země V4 shodly na společném non-paperu s názvem „Příspěvek V4 k jednotnému digitálnímu trhu“ (*V4 Contribution*), v němž nejen zdůrazňují roli internetové ekonomiky a ICT pro růst a tvorbu pracovních míst, ale přicházejí také s konkrétními prioritami, které by neměly v evropské strategii chybět. Významné místo má podpora startupů v souvislosti s omezením regulatorní zátěže dopadající na podnikání a s přístupem ke kapitálu nutnému k růstu. Přeshraniční *e-commerce* a odstraňování bariér pro obchod na vnitřním trhu, ochrana osobních údajů, infrastruktura pro digitální ekonomiku a využití dat pro podnikání (*data driven economy*) – to jsou další prioritní oblasti společné pozice.

Zaujetí společné pozice vychází i z doporučení, které zemím Visegrádské skupiny udělil slovenský Institute for Central European Policy ve svém článku *Mapping digital agenda in V4 (Mapping digital agenda 2015)*. Logika takového kroku vyplývá i z podobného umístění těchto zemí v tzv. Digital Evolution Index, který vytvořila americká univerzita Fletcher School ve spolupráci se společností MasterCard. Index hodnotí země na cestě k plně digitální ekonomice prostřednictvím čtyř základních faktorů: poptávka, nabídka, institucionální prostředí, a inovace. V indexu měřícím současný stav obsadila Česká republika 31.,

Slovenská republika 36., Polsko 39. a Maďarsko 44. místo. Pro Českou republiku je však problematičtější měření změny neboli průběžného pokroku. V tom se řadí na předposlední, tzn. 49. místo a její rozvoj tak spíše upadá.

Kromě členských zemí Visegrádské skupiny je ale možné navázat spolupráci s dalšími, stejně smýšlejícími zeměmi. Česká republika je dlouholetým členem skupiny tzv. stejně smýšlejících států v oblasti vnitřního trhu (*like-minded group*), která se zasazuje o další integraci vnitřního trhu při zachování tržních principů. Z červnového setkání této skupiny v Praze vyplynulo, že by Evropská komise měla důsledně monitorovat a vynucovat dodržování pravidel volného trhu, a zejména sektoru služeb by podle zúčastněných států prospělo zavedení více prvků *eGovernmentu*. Základem veškeré legislativy by se měl stát princip "*digital by default*". Mezi další nezbytné kroky patří rozvoj širokopásmového internetového připojení, podpora malých a středních podniků v oblasti *e-commerce*, sladování ICT standardů nebo posilování ochrany osobních dat. K jednotlivým prioritám popsaným v celkem čtyřech dokumentech, které Evropské komisi předal český velvyslanec při EU spolu se svým nizozemským protějškem, se připojilo svým podpisem vždy 10 až 13 států EU. Všechny dokumenty signovaly kromě ČR a Nizozemska například Velká Británie, Švédsko nebo Slovensko. K většině z nich se také připojilo Německo a Polsko.

Diskusní otázka III

E-commerce a překážky v digitální agendě v ČR

Z pohledu českého spotřebitele, ale i podniků, nelze pominout oblast snadného přístupu k nákupu zboží a služeb prostřednictvím internetu. Podle Asociace pro elektronickou komerci (APEK) utratili zákazníci v České republice v internetových obchodech 68 miliard korun. Podle Wijnanda Jongena, předsedy výkonného výboru *E-commerce* Europe, lze v rámci celé Evropy očekávat on-line obraty v minulém roce v hodnotě více než 425 miliard eur a dosažení hranice 625 miliard eur již v roce 2016. Pro většinu subjektů, působících v této oblasti na českém trhu, jsou překážky pro další rozvoj obdobné, jako u jejich zahraničních protějšků. Z hlediska dopadu lze hovořit zejména o:

1. Překážky pro obchodníky (*e-traders*). Současný systém vyžaduje zejména harmonizaci legislativy v oblasti spotřebitelského a obchodního práva. Cílem EU je, aby společnosti mohly pracovat se stejnými pravidly, ať již obchodují lokálně, nebo přes hranice. Další překážkou pak je složitý systém DPH.
2. Překážky pro spotřebitele. Český zákazník čelí v případě nákupu přes internet několika překážkám a komplikacím. Vzhledem k velikosti trhu, je často konfrontován s menší nabídkou a vyššími cenami, než kdyby měl srovnatelnou možnost nakupovat přes hranice. To je navíc umocněno netransparentní cenovou politikou poštovních a doručovacích služeb. V mnoha případech je pak český spotřebitel vystaven tzv. *geo-blockingu* z komerčních důvodů. Dá se také očekávat, že sjednocení a zjednodušení spotřebitelského práva by pozitivně ovlivnilo zájem o přeshraniční on-line nákupy v rámci EU.

Částečným ulehčením administrativy obchodníkům v oblasti *e-commerce* pak bylo zavedení jednotného správního místa pro výběr DPH, tzv. *Mini One Stop Shop (MOSS)*, v EU od 1. 1. 2015. Tento institut se prozatím nevztahuje na veškerý *e-commerce*, ale pouze na poskytování rozhlasového a televizního vysílání a na telekomunikační a elektronicky poskytované služby.¹ Tyto služby nově podléhají DPH v místě příjemce služby a jejich poskytovatelé mají možnost registrovat se u jednotného správního místa pro výběr DPH (namísto nutnosti registrovat se zvlášť v jednotlivých členských státech EU). Toto jednotné správní místo pak zajistí komunikaci s dalšími úřady a převedení příslušné části daně do jiných států EU. Zjednodušení administrativy díky systému *MOSS* je zvláště potřebné pro drobné obchodníky v rámci *e-commerce*, pro které náklady na administrativu a poradenství při registraci k DPH v zahraničí mohou být nepřekonatelnou bariérou vzhledem k jejich celkově menšímu obratu. Z uvedeného důvodu má tedy smysl, po náležitém zvážení souvisejících fiskálních dopadů, uvažovat i o podpoře rozšíření *MOSS* na celou oblast *e-commerce*. V rámci České republiky plní roli *MOSS* Finanční úřad pro Jihomoravský kraj.²

---

¹ Nezahrnuje tedy zejména jakýkoliv *e-commerce* jehož předmětem jsou dodávky zboží (v jeho hmotné podobě).

² Finanční úřad pro Jihomoravský kraj poskytl pro účely přípravy podkladového materiálu pro Národní konvent o EU následující údaje o stavu registrací k *MOSS*: K datu 8.4. 2015 bylo k *MOSS* v ČR dobrovolně registrováno celkem 317 subjektů. V celé EU bylo registrováno celkem 8 609 subjektů. ČR je v počtech registrací celkem na 7. místě z 28 členských států EU (největší počet registrací je prozatím v Německu a Velké Británii, oba státy již mají přes 2000 registrací). Možnost registrace v ČR k uvedenému datu prozatím nevyužil žádný ze subjektů mimo EU, kteří mají možnost registrovat se ve státech EU dle svého výběru, přičemž takovýchto NON-EU subjektů bylo v celé EU k uvedenému datu registrováno celkem 611.

Seznam použitých zdrojů

BusinessInfo.cz: Junckerova sázka na Evropu. 4. března 2015.

Dostupné online z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/junckerova-sazka-na-evropu-62139.html>.

Central European Policy Institute. Mapping digital agenda in V4. Bratislava, 16. března 2015.

Dostupné online z: <http://www.cepolicy.org/publications/mapping-digital-agenda-v4>

DESI 2015 - Profil České republiky.

Dostupné online z: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/scoreboard/czech-republic>.

DG CONNECT. Public Services Online: Digital by Default or Detour? Luxembourg, 2013.

Dostupné online z: https://ec.europa.eu/digital-agenda/sites/digital-agenda/files/eGov%20Benchmark%202012%20insight%20report%20published%20version%200.1%20_0.pdf.

Digitální Česko 2.0. - Cesta k digitální ekonomice, str. 4.

Dostupné online z: http://www.vlada.cz/assets/media-centrum/aktualne/Digitalni-Cesko-v--2-0_120320.pdf.

Evropská komise: Digitální program pro Evropu. Brusel, 19. května 2010. Str. 5.

Dostupné online z: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52010DC0245R\(01\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52010DC0245R(01)&from=EN)

Government Digital Strategy. Londýn, 10. prosince 2013.

Dostupné online z: <https://www.gov.uk/government/publications/government-digital-strategy/government-digital-strategy>.

MPO. Zpráva o plnění Digitálního Česka 2.0 a Digitální agendy pro Evropu. Odbor el. komunikací. Plnění Státní politiky v elektronických komunikacích.

Dostupné online z: <http://www.mpo.cz/dokument149561.html>.

Program of the Slovak Presidency in the Visegrad Group. Červenec, 2014.

Dostupné online z: <http://www.visegradgroup.eu/documents/presidency-programs/20142015-slovak>.

Progress Report Digital Agenda Targets 2014. 28. května 2014.

Dostupné online z: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/scoreboard-2014-progress-report-digital-agenda-targets-2014>.

The V4 Contribution on Digital Single Market: Digital single market as an opportunity for entrepreneurs and consumers. Dostupné online z:

https://mac.gov.pl/files/the_v4_contribution_on_digital_single_market.pdf.